

USNESENÍ SOUDU (třetího senátu)

18. března 2005 *

Ve věci T-243/01 DEP,

Sony Computer Entertainment Europe Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království), zastoupená P. De Baerem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

navrhovatelka,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené R. Wainwrightem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na určení výše nákladů řízení, které mají být nahrazeny na základě rozsudku Soudu ze dne 30. září 2003, Sony Computer Entertainment Europe v. Komise (T-243/01, Recueil, s. II-4189),

* Jednací jazyk: angličtina.

**SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),**

ve složení M. Jaeger, předseda, J. Azizi a E. Cremona, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: H. Jung,

vydává toto

Usnesení

Skutkový stav a řízení

- 1 Rozsudkem ze dne 30. září 2003, Sony Computer Entertainment Europe v. Komise (T-243/01, Recueil, s. II-4189, dále jen „rozsudek ve věci v hlavním řízení“) Soud zrušil nařízení Komise (ES) č. 1400/2001 ze dne 10. července 2001 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 189, s. 5; Zvl. vyd. 02/12, s. 42, oprava zveřejněná v Úř. věst. 2001, L 191, s. 49) v rozsahu, v němž zařadilo konzolu, jejíž popis byl převzat do sloupce 1 tabulky uvedené v příloze uvedeného nařízení, pod kód KN 9504 10 00 a doprovodný CD-ROM pod kód KN 8524 39 90, a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 2 Dopisem ze dne 10. března 2004 navrhovatelka uvědomila odpůrkyni, že celková výše nahraditelných nákladů řízení, včetně odměn advokátů a jiných výdajů, činí 157 862,50 eur.
- 3 Dopisem ze dne 24. března 2004 odpůrkyně sdělila navrhovatelce, že tato výše je výrazně vyšší než výše, která by mohla být považována za odůvodněnou. Odpůrkyně navrhla zaplacení částky 51 000 eur (50 000 eur na odměny advokátům a 1 000 eur na výdaje).
- 4 Dopisem ze dne 30. března 2004 navrhovatelka odpověděla odpůrkyni, že navrhovaná výše je nepřijatelná.
- 5 Odpůrkyně odpověděla dopisem ze dne 16. dubna 2004, zachovávajíc postoj, který zaujala v dopise ze dne 24. března 2004.
- 6 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 5. května 2004 navrhovatelka podala návrh na určení výše nákladů řízení na základě čl. 92 odst. 1 jednacího řádu Soudu.

Návrhy účastníků řízení

- 7 Navrhovatelka navrhuje, aby Soud stanovil výši nákladů řízení, kterou je jí Komise povinna nahradit, na částku 157 862,50 eur.

- 8 Komise navrhuje, aby Soud stanovil výši nákladů řízení na částku 51 000 eur.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

- 9 Ve svém dopise ze dne 10. března 2004, na který navrhovatelka odkazuje ve svém návrhu na určení výše nákladů řízení, uvádí následující rozpis nákladů:
- za odměny advokátům výdaje odpovídající 600,5 hodinám práce, z toho 276,5 hodin zajištěných advokáty odměňovanými hodinovou sazbou 325 eur, 312 hodin vykonaných advokáty odměňovanými hodinovou sazbou 200 eur a 12 hodin uskutečněných advokátem placeným hodinovou sazbou 175 eur;
 - za výdaje na cestu 650 eur;
 - za výdaje na ubytování (čtyři osoby) 600 eur;
 - za výdaje na externí prezentaci (materiál a podpora) 1500 eur;

— za kopírování a zasílání expresních poštovních zásilek 750 eur.

- 10 Navrhovatelka zdůrazňuje význam věci z hlediska práva Společenství. V rozsudku ve věci v hlavním řízení Soud poprvé připustil přípustnost žaloby na neplatnost nařízení o celním zařazení. Rozsudek tak určil podmínky, za kterých mohou být obdobná nařízení napadena jednotlivci, a vytvořil precedent pro budoucnost. Mimoto tento rozsudek napomohl lepšímu pochopení všeobecných pravidel výkladu kombinované nomenklatury (KN) zavedené nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), zejména všeobecného pravidla č. 3 b). Navrhovatelka krom toho zdůrazňuje, že Soud rovněž poprvé vyložil poznámku 1 p) v oddílu XVI kapitol 84 a 85 KN.
- 11 Podle navrhovatelky ve věci v hlavním řízení vyvstaly obtíže, které vyplývají z komplexní a omezené povahy judikatury týkající se aktivní legitimace jednotlivců proti platnosti nařízení. Mimoto věc přinesla dodatečné obtíže z důvodu neexistence nebo omezené povahy judikatury týkající se výkladu dotčených kódů KN, jakož i všeobecných pravidel výkladu KN. Konečně otázky položené Soudem navrhovatelce ohledně práv duševního vlastnictví byly komplexní a vyžadovaly doplňkovou analýzu vyčerpání práv z mezinárodní ochranné známky.
- 12 Navrhovatelka má rovněž za to, že rozsah práce způsobený věcí v hlavním řízení odůvodňuje požadované výdaje. Zaprvé, vzhledem k předchozí judikatuře stanovící nemožnost napadnout nařízení o celním zařazení, bylo nezbytné prokázat rozdíly mezi projednávanou věcí a předcházejícími věcmi, ve kterých byly žaloby na neplatnost proti nařízením o celních zařazeních podané jednotlivci prohlášeny za nepřipustné. Zadruhé, jelikož judikatura týkající se dotčených kódů KN a všeobecného pravidla č. 3 b) KN nebyla početná, bylo na místě je vyložit a zkoumat historii a vývoj dotčených kódů KN. Navíc navrhovatelka tvrdí, že musela prokázat podobnost s judikaturou jiných soudů, odkazujíc na výklad kódu KN 9504, ke kterému přistoupil výbor pro harmonizovaný systém Světové celní organizace

(SCO). Zatřetí uplatňuje, že otázky, které jí byly položeny Soudem ohledně respektování loga konzoly PlayStation®2 a jeho ochrany právy duševního vlastnictví, si vyžádaly dodatečná zkoumání.

- 13 Pokud se týká ostatních výdajů vzniklých v této věci, navrhovatelka zdůrazňuje, že v zásadě vyplynuly z potřeby najmout odborníka za účelem předvedení konzoly PlayStation®2 v průběhu jednání.
- 14 Konečně navrhovatelka uvádí, že věc v původním řízení představuje velmi velký finanční zájem. Důsledkem přijetí napadeného rozhodnutí byla podle ní neplatnost závazných informací o sazebním zařazení zboží, které byly vydány vnitrostátními celními orgány ve prospěch navrhovatelky. Finanční dopad tohoto opatření na navrhovatelku může být odhadnut, podle ní, na více než 50 milionů eur.
- 15 Odpůrkyně úvodem zdůrazňuje, že navrhovatelka nadhodnocuje význam věci v hlavním řízení, neboť rozsudek ve věci v hlavním řízení má důsledky pouze pro tuto věc a nemá obecný význam. Soud totiž zamítl první argument navrhovatelky týkající se nemožnosti zařadit automatický přístroj na zpracování informací jako je konzola PlayStation®2 do celní položky 9504. Pouze konstatoval, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že na základě všeobecného pravidla 3b) určila zařazení konzol jako konzoly PlayStation®2 ve vztahu k funkci, která ji podstatným způsobem charakterizuje.

- 16 Pokud jde o obtížnost věci, odpůrkyně konstatuje, že ačkoliv věc dala vzniknout mnoha zajímavým otázkám týkajícím se postavení právnické osoby soukromého práva za účelem zpochybnění platnosti nařízení, jakož i výkladu KN, tyto otázky výkladu se svou povahou neliší od otázek vznesených v jiných věcech předložených Soudu.
- 17 Odpůrkyně má za to, že rozsah práce vzniklý ve věci neodůvodňuje platbu odměn odpovídající 600 hodinám práce advokáta. Odhad ve výši 200 hodin je realističtější.
- 18 Konstatuje, že se nemůže vyjádřit k odhadu navrhovatelky, který se týká jejích finančních zájmů na výsledku projednávané věci.
- 19 Konečně odpůrkyně zpochybňuje výši výdajů vynaložených navrhovatelkou. Je toho názoru, že tato částka je nadměrná a to zejména proto, že Soud se rozhodl „zatím“ nevyhovět návrhu navrhovatelky směřujícímu k tomu, aby se přistoupilo k technickému předvedení konzoly PlayStation² při jednání. Žádné předvedení takového druhu se mimoto neuskutečnilo.
- 20 Odpůrkyně na základě toho dospívá k závěru, že platba ve výši 50 000 eur za odměny advokátům a 1 000 eur za výdaje je ve všech ohledech přiměřená.

Závěry Soudu

Obecně

- 21 Podle čl. 91 písm. b) jednacího řádu Soudu se za nahraditelné náklady považují „výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdaje na cestu a pobyt a odměny zmocněncům, poradcům nebo advokátům“. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že nahraditelné náklady jsou omezeny na náklady, které byly vynaložené pro účely řízení před Soudem a které byly za tímto účelem nezbytné (usnesení Soudu ze dne 24. ledna 2002, *Groupe Origny v. Komise*, T-38/95 DEP, Recueil, s. II-217, bod 28, a ze dne 6. března 2003, *Nan Ya Plastics v. Rada*, T-226/00 DEP a T-227/00 DEP, Recueil, s. II-685, bod 33).
- 22 Z ustálené judikatury vyplývá, že při nedostatku ustanovení celní povahy práva Společenství Soud musí svobodně posoudit dotčené údaje, bera v úvahu předmět a povahu sporu, jeho význam z hlediska práva Společenství, jakož i náročnost věci, rozsah práce, který sporné řízení mohlo způsobit zúčastněným zmocněncům nebo poradcům, a hospodářské zájmy, které spor pro účastníky řízení představoval (usnesení Soudu ze dne 8. března 1995, *Air France v. Komise*, T-2/93 DEP, Recueil, s. II-533, bod 16, ze dne 19. září 2001, *UK Coal v. Komise*, T-64/99 DEP, Recueil, s. II-2547, bod 27, a ze dne 7. prosince 2004, *Lagardère a Canal+ v. Komise*, T-251/00 DEP, Recueil, s. II-4217, bod 23). V tomto ohledu závisí možnost soudu Společenství posoudit hodnotu provedené práce na přesnosti poskytnutých informací (usnesení Soudu ze dne 8. listopadu 1996, *Stahlwerke Peine-Salzgitter v. Komise*, T-120/89 DEP, Recueil, s. II-1547, bod 31, a ze dne 15. března 2000, *Enso-Gutzeit v. Komise*, T-337/94 DEP, Recueil, s. II-479, bod 16).
- 23 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že soud Společenství není oprávněn určit odměny dlužné účastníky jejich vlastním advokátům, ale určit částku, do jejíž výše mohou být jejich odměny uhrazeny účastníkem řízení, kterému byla uložena

náhrada nákladů řízení. Soud není při rozhodování o návrhu na určení výše nákladů řízení povinen vzít v úvahu vnitrostátní sazbu stanovící odměny advokátů, ani případnou dohodu uzavřenou v tomto ohledu mezi dotčeným účastníkem řízení a jeho zmocněnci nebo poradci (usnesení *Stahlwerke Peine-Salzgitter v. Komise*, bod 22 výše, bod 27, a *UK Coal v. Komise* bod 22 výše, bod 26).

Použití na projednávaný případ

- 24 Výše nahraditelných nákladů řízení musí být v projednávané věci určena na základě těchto kritérií.
- 25 Pokud se zaprvé týká předmětu a povahy sporu a jeho významu z hlediska práva Společenství, je třeba uvést, že v rozsudku ve věci v hlavním řízení Soud poprvé připustil přípustnost žaloby na neplatnost proti nařízení o celním zařazení založené na čl. 230 čtvrtém pododstavci ES. Rozsudek rovněž poprvé stanovil obecné podmínky, za kterých mohou být jednotlivci zpochybněna nařízení Komise týkající se zařazení zboží do KN. V tomto ohledu je třeba rovněž vzít v úvahu skutečnost, že přípustnost v projednávané věci vyplývala z velmi zvláštních okolností založených na souboru skutečností a poznatků různé povahy předložených navrhovatelkou.
- 26 Mimoto z rozsudku vyplývá, že pro rozhodnutí ve věci v hlavním řízení Soud musel zkoumat poprvé otázku zařazení „herní konzoly“ do KN, což vedlo k vyřešení značně komplexních výkladových problémů obecné povahy, zejména pokud jde o výklad některých všeobecných pravidel, položek a podpoložek, jakož i poznámek v kapitolách a oddílech KN.

- 27 Pokud se zadruhé týká rozsahu práce, který sporné řízení mohlo přivodit advokátům, je na místě nejprve uznat, že v projednávané věci si otázka přípustnosti žaloby vyžádala dodatečnou práci. Za účelem prokázání, že je bezprostředně a osobně dotčena napadeným nařízením, musela navrhovatelka prokázat specifickou povahu své situace velmi podrobně a za pomoci řady rozličných a propracovaných argumentů. V tomto ohledu byla mimoto na straně navrhovatelky nezbytná dodatečná zkoumání zejména proto, aby jí umožnila odpovědět na otázky Soudu ohledně podstatných rozdílů mezi konzolou PlayStation®2 a ostatními herními konzolami.
- 28 Otázka přípustnosti tak v zásadě vedla k neobvyklému rozsahu práce advokátů. Naopak, pokud se jedná konkrétně o předložení informací požadovaných v oblasti práv duševního vlastnictví, je na místě konstatovat, že navrhovatelka je součástí stejné skupiny podniků jako výrobce a majitel práv duševního vlastnictví k dotčenému výrobku. Poskytnutí těchto informací tak odůvodňuje pouze omezenou práci advokátů navrhovatelky.
- 29 Pokud jde o meritum věci, je na místě připomenout, že velmi velká část argumentů předložených navrhovatelkou, byla prohlášena za neopodstatněnou.
- 30 Zatřetí, pokud se jedná o hospodářské zájmy sporu pro navrhovatelku, Soud nemůže ověřit částku požadovanou navrhovatelkou z důvodu nedostatku přesných poznatků v tomto ohledu. Je nicméně třeba konstatovat, že konzola PlayStation®2 je výrobkem, který je ve Společenství prodáván ve velkém množství.
- 31 Navrhovatelka též Soudu nepředložila upřesnění ohledně rozpisu hodin práce dotčených advokátů podle jednotlivých prací vykonaných v rámci řízení před Soudem. Z první tabulky připojené k přípisu navrhovatelky ze dne 10. března 2004 a opakovaně uvedené v příloze A.1 návrhu (body 16 a 17) totiž vyplývá pro

každého ze zúčastněných advokátů pouze výčet různých činností doprovázených celkovým počtem hodin práce údajně vykonaných advokátem. Návrh neobsahuje podrobný rozpis tohoto celkového počtu, pokud jde o počet hodin odpracovaných každým z advokátů, aby Soud mohl ověřit správnost tohoto výpočtu. V každém případě práce advokátů spojené s přípravou případného předvedení konzoly PlayStation®2 nemohou být vzaty v úvahu coby nezbytné pro vyřešení sporu (viz dále v tomto smyslu bod 33).

- 32 Za těchto okolností a vzhledem k výše uvedenému se jeví jako vhodné stanovit počet hodin odpovídající nahraditelným nákladům řízení na 250 hodin.
- 33 Pokud jde o ostatní výdaje, jejichž vznik navrhovatelka přičítá sporu, požaduje 1500 eur z titulu výdajů vynaložených za účelem předvedení funkcí konzoly PlayStation®2 na veřejnosti. Nejprve je třeba uvést, že právě navrhovatelka, aniž by k tomu byla vyzvána Soudem, navrhla poslezně uvedenému, že uskuteční takovéto předvedení v průběhu jednání. Vedoucí kanceláře Soudu v dopise ze dne 3. února 2003 informoval navrhovatelku o rozhodnutí senátu „zatím“ odmítnout návrh navrhovatelky, ale upozornil ji, že by takové předvedení mohlo být při jednání v případě potřeby dovoleno. Ve skutečnosti se takovéto předvedení neukázalo nezbytným. Nebylo k němu tedy přistoupeno. Za takových okolností výdaje údajně vzniklé uvedeným předvedením nemohou být považovány za nezbytné výdaje vynaložené v souvislosti s řízením.
- 34 Pokud jde o ostatní výdaje, je třeba vzít v úvahu výdaje na kopírování a poštovné, jakož i výdaje na cestu a pobyt čtyř osob zúčastněných na hlavním řízení před Soudem potud, pokud byly nezbytné. Nicméně při neexistenci upřesnění, pokud jde o určení a rozpis výdajů na cestu a pobyt ve výši 1250 eur a výdajů na kopírování ve výši 750 eur, je třeba nahraditelné náklady řízení stanovit na 1 000 eur.

35 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám se výše všech nahraditelných nákladů řízení navrhovatelky ve věci v původním řízení spravedlivě stanovuje na částku 66 175 eur.

36 Jelikož tato výše bere v úvahu všechny okolnosti věci k tomuto dni, není na místě rozhodnout o výdajích vynaložených účastníky v probíhajícím řízení o určení výše nákladů řízení odděleně (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 10. ledna 2002, *Starway v. Rada*, T-80/97 DEP, Recueil, s. II-1, bod 39).

Z těchto důvodů

Soud (třetí senát)

rozhodl takto:

Celková výše nákladů řízení, které má Komise nahradit navrhovatelce, se stanovuje na 66 175 eur.

V Lucemburku dne 18. března 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

M. Jaeger